

[Niels Mørk.]

i mange tilfælde så længe, som de selv ønsker det. Dette er af rent menneskelige grunde en god ting, men det er det også under hensyn til den mangel på plejehjem, som vi stadig lider under. I den forbindelse kunne jeg tænke mig, nu da plejehjemsbyggeriet er givet fri, at henstille til kommunerne, selv om de fattes penge, at give plejehjemsbyggeriet en større prioritet, end det hidtil har haft de fleste steder. Det er naturligt at pege på, at samtidig med bestræbelserne for at hjælpe pensionisterne i egne hjem forbedres mulighederne også for dem, som skal opholde sig på institutionerne, hvad enten det nu er alderdoms- og plejehjem eller kollektivboliger for pensionister.

Også de forbedrede økonomiske muligheder for den del af omsorgsarbejdet, der drejer sig om at aktivisere pensionisterne, bør nævnes. Selv om der foregår meget på dette vigtige område, er der stadig et stort uudækket behov, som de nye og bedre bestemmelser vil få en positiv betydning for.

Jeg skal ikke her gå ind på lovforslagets enkeltheder, det må vente til udvalgsarbejdet. Jeg vil dog gerne sige, at ministerens forslag om ændring af bestemmelsen om, hvornår en kommune skal indgå overenskomst med private plejehjem — nemlig når 8 indlagte er pensionister; tidligere var det 12 — forekommer mig at være rimelig, ikke mindst fordi disse pensionister har ret til at blive ligestillet med andre med hensyn til betalingen for opholdet efter omsorgslovens regler.

Afsluttende kun dette: jeg tror på, at vi med de foreslåede ændringer, med de forbedringer, der ligger i dette lovforslag, vil kunne nå et langt stykke frem imod i ordets bedste forstand at skabe den helt rigtige omsorgslov. Jeg kan på mit partis vegne give fuld tilslutning til lovforslaget.

P. E. Eriksen: Jeg vil gerne tilslutte mig bemærkningen om, at den lov, vi vedtog i 1964, har virket godt, og jeg er også enig i, at de nye ting, der findes i det lovforslag, som socialministeren her har fremsat, følger tidligere tanker op. Inde i os lever tanken om et langt og lykkeligt liv, den enkelte ønsker det, og samfundet vil, som lovforslaget giver udtryk for, yde sit bidrag

dertil, således at alderens nedbrydende kræfter svækkes og mindskes. Menneskene bliver ældre end før i tiden, fordi det moderne samfund har været i stand til på den ene og den anden måde at udnytte både teknik og apparatur til forebyggelse og behandling. Igennem den bedre uddannelse og den større viden om mennesket er der skabt muligheder for at sætte ind på de rigtige tidspunkter med den rigtige behandling.

Resultatet er klart: gennemsnitslevealderen er i det sidste par slægtled steget med 20-25 år takket være de ting, jeg har nævnt, og en forbedring af levevilkår og social standard. Mennesket holdes i gang, men skal også støttes, når kræfterne ikke slår til mere. Vi har lagt mange år til menneskets liv; vi må også sørge for at lægge mange gode år dertil, og jeg er enig i, at dette lovforslag følger disse bestræbelser op.

Det nye i lovforslaget er bl. a., at kommunerne nu får en pligt til vejledning om, hvad loven rummer. Man vil altså nu slå det fast, som vi allerede drøftede ved lovens sidste behandling i 1964, at de ældre længst muligt skal kunne blive i deres eget hjem, i de vante omgivelser, og fastholde kontakten til det sted, hvor de føler at de er hjemme. Det er vigtigt, at dette føres ud i livet, men der kan selvfølgelig godt være en og anden kommune, der føler, at der nu lægges tryk på den. Jeg tror, at kommunerne har haft den bedste vilje til at føre loven ud i livet. Men vanskeligheder af den ene og anden art både med administrationen og medarbejderskaren har måske gjort, at den visse steder ikke er ført helt så langt ud, som det kunne være ønskeligt. Nu skal det gøres, og det kan selvfølgelig glæde et kommunalrådsmedlem, at afgørelserne fortsat skal træffes lokalt. Der ligger et ansvar deri, men det er særdeles vigtigt, at afgørelserne træffes lokalt, hvor problemerne er nær inde på livet.

Med denne lov kommer hjemmehjælperen og omsorgsassistenten stærkt ind i billedet, de bliver stadig vigtigere faktorer i arbejdet for, at de ældre kan blive hjemme, blive holdt aktivt i gang, og kan man holde dem aktivt i gang, betyder det måske, at man også lettere får dem med til fællesarrangementer. Det, at de ældre får opgaver og får støtte dertil, giver måske i sig selv lyst